

SZERKESZTŐSÉG

III. ker. 29. sz.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előzetesek, hirdetések, felszólamlások ide intézendők.

Kéziratok

vissza nem küldetnek.

Bérmontellen leveleket nem fogadunk el.

SZENTES és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSEK

juttányosan számítatnak.

A „Nyitlér”-ben a három hasábos petitor igrtási díja 10 kr.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásnál 30 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Negyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 8 kr.

Ismét vasútügyben.

Mindig érdekeltek tekintjük és örömmel üdvözöljük, a cikkét és íróját, ha ezt a vasútügyben működni szemléljük, így a „Szentos és Vidéke” ez évi 14-ik számában S. Tolnafi Béla úr saját eszmemenetének adott kifejezést, melyet az ő szempontjából tekintve nem lehet nem helyeselni, hol tagadhatatlanul életre való eszméknek adott kifejezést! Ámde megbocsát t. cikkíró úr, hogy midőn az ő nézetét pártolom részben, ne legyen ő sem ellene az én nézetemnek.

T. cikkíró úr határozottan kimondja, hogy egy létesítendő új vasút szárnyvonal csak a Tisza folyóval párhuzamosítva lenne a közügyre üdvös és így ő ismét csak Szajol felé gravitál; ennek ellenében én pedig azt állítom, hogy féltényi bajjal a költséggel csak Kun-Félegyháza felé mehetünk mi Szentos és Csongrád városok.

Az államnak nem csak az a kötelem, hogy kizárólag saját hasznát mozdítsa elő, hanem elengedhetlen kötelessége, hogy a haza egyes városait s községeit s így közvetlen a haza polgárai jólétét mozdítsa elő, minthogy akkor, midőn a haza polgárai vagyonosodnak, ezen vagyonosodás az adó képességet is fokozza. Nem szabad egy jórávaló kormányának soha az adózók kárával az állam vagyonosodását mozdítani elő! Ugyanazért:

T. cikkíró azon nézetét, hogy az állam költségnövekedés sineket s vagonokat Szentos város vasútjának, ha ez Szajol felé menne; épen oly kötelessége volna az államnak a segélyezés akkor is, ha ezen vasut nem Szajol, hanem Kun-Félegyháza felé vezetettnek.

Tudom és nem helytelenítem azon sokak nézetét, hogy miért boldogítsuk mi az irántunk egy csepp jó akarattal sem viseltető Osztrák-államvasut-társaságot, mely társaság Argus szemekkel örökdi a fölött, hogy Szentos és Csongrádnak ne legyen semmi érdemesebb közlekedési útja s így a nélkül, hogy neki a nemzet zsírján megizmosodott gazdag társaságnak ezentulra is egy kr. kiadása nélkül is a szállítmányok Kun-Félegyházára helyébe tereltesse nek.

Avagy nem nyilván látjuk-e spekulatívus s irányunkban kedvezőtlen eljárását a társaságnak a K. Nagy testvérek közlekedési művek előállításánál? pedig ha egyszer megbuktatná a kis több jó akarattal mint erővel rendelkező társulatot, épen úgy a faképnél hagyva, mint tette még ezt mindig, ha alkalma nyílt reá!

Avagy nem tudjuk-e, hogy midőn tavaly a Szentos város érdekeltége már azon ponton állott, hogy vasútja lesz, nemde sietett az osztrák-államvasut-társaság engedélyt kérni egy Böldirév-kunfélegyházi szárnyvonal építésére, és épen e sorok íróját hívta föl az igazgatóság, hogy csüggesse az engedély megnyerését az illető ministeriumban, hogy a

társaság azonnal hozzá foghasson az építkezéshez.

Nem sikerült Szentosnak a szajoli vonal építése, elhallgatott az oszt. áll. vasuttársaság is.

Épen így cselekednek e társaság ismét, ha Szentos tényel állna elő! kezében az engedély, s amint Szentos építeni kezdené vasútját más irányban, ő is megkezdene az építkezést és tönkre tené Szentos munkáját.

Fájdalom! hogy ezt el kell mondanom, de ne ámsuk magunkat, mert ez elvitázhatatlan tény, melyről mindenki, aki komolyabban gondolkodik ez ügyben, kénytelen nekem igazságot adni.

Ugy látszik, ellagott bennünket ez ügyben maga a jó Isten is! (?) De ne hagyjuk el mi magunkat ama régi jó közmondás szerint: „Segíts magadon ember, s az Isten is megsegít.”

Midőn tehát saját jobblétünkéről, ugy szólván börtünkről van szó, ne túlozzuk saját kárunkra a hazafiaságot, hanem önszünk józan sugallata folytán ugy segítsünk magunkon, amint lehet! Építsünk magunk vasutat, ha már másként nem lehet, de itt a józan ész és higgadság vezrelje tettünket! Egyesüljünk ketten egyelőre, t. i. Szentos és Csongrád, majd következnek azután velünk többen is s megkönnyítendik terheinket az építkezés költségeiben.

Azt alig kell megemlítenem, hogy Csongrádnak általában majdnem több és biztosabb lételű szállítmánya, mint Szentosnak, mert hiszen 3000 hold szőlőjében bora gyümölcse áldás esetében bő szállítmányi anyagot nyújt. De van dohánya s egyéb terménye; míg ellenben Szentos csak is gabna szállítmányt produkálhat, mire csak egy szűk év jöhet, s nincs szállítmány, míg ellenben Csongrádnak ekkor is lehet szállítmányi anyaga igen sok.

Mind ezeket tekintetbe véve, ha már arra vagyunk szorítva az Isten büntetése által, hogy egy oly hatalmas elemmel állunk szemben, mint az oszt. áll. vasuttársaság, tehát szövetezzünk — mint ezt Szentos derék és értelmes polgármestere is kimondá — mi ketten, s teremtünk vasutat magunk! Majd ha látja e közös nem barátunk, hogy mi komolyan vettük az ügyet, nem híhető, hogy segélyünkre ne legyen, minthogy anyai embertelenséget még sem vagyok képes róla feltenni, hogy midőn közvetve neki is használunk, akkor ő teljesen összetett kézzel nézze erős vajadásunkat.

Hogy abban igazsága van Szentos város polgármesterének, miszerint Szentos méltóságával nem térhet az össze, hogy miután most többször megcsalódott az oszt. áll. vasut-társaság ígéreteiben, tehát e város kezdeményező nem lehet, ezt senki kétségbe nem vonhatja, s nem róhatja fel hibául Szentosnak! Ámde Csongrád város elmege saját érdekében a szélsőig is, és ismét hajlandó a kezdeményezést megtenni. Mely okon:

Legközelebb Csongrád város általános vasútgyűlési bizottsága értekezletet tart, mely oda fog kilyukadni, hogy Szentos várost felhívja a csatlakozásra, s kénytelen kellelten érintkezésbe teszi magát az oszt. áll. vasuttársasággal, bár nem örömiest teszi ez sem a már annyiszor hitegető, de nem cselekvő társasággal.

Nézzük azonban a dolgot gyakorlati oldalánál s meg fogjuk látni, hogy szövetezve a két város, gróf Károlyi, és Kisszállása birtokosai stb. nem kerül ám e vasut szárnyvonal 3,400,000 frtba, mint ezt Tolnafi Béla úr számítja Szajol felé.

Vegyünk számításba, a körösvölgyi vasut hogy mennyibe került? mindjárt meglátjuk, hogy egy kevés államsegéllyel például Tolnafi úr szerint sinekben és vagonokban törlesztésre, vagy ugyanezt megnyerhetnők az oszt. áll. vasuttársaságtól és teszem félárban, és így tekintve azt, hogy a Böldirév Kunfélegyházától négy és fél mérföldnyire van, a körösvölgyi másod rendű vasut mérföldenként 93,000 frtba került, mit igazolni tudok, tehát ha mi másodrendű vasutat akarnánk építeni, e szerint Kunfélegyházától a Böldirévig kerülne 419 ezer 500 frtba az az: négyszáz tizenkilenc ezer öt száz frtba.

Már most tekintettel arra, hogy a talajt majd mindent ingyen kapnánk, alig tehető fel, hogy itt, hol hegyeket sem kellene átmetszeni, mint a körösvölgyén, tehát hogy több kerülne nekünk e vasut mérföldenként, mint a körösvölgynek.

Mondanom sem kell, hogy Szentoshoz ez — tekintettel a Széchenyi kongó utra — nem lenne távol.

Igy tehát a sok rossz közül azt kell végre is választanunk, amely kevésbbé rossz melylyel viribus unitis megfogunk birkozhatni.

Az itt igénytelenségem által elmondottakhoz ez idő szerint alig van mit tenni, mert hiszen csakszor beszélünk már e tárgyban. Én csak ismétetem azt, amit annyiszor elmondtam már a nyilvánosság terén is, hogy nekünk csak úgy lehet vasútunk, ha egyesülünk s egyetünk s letesszünk a kicsinyes szörszállhasogatásokról s komolyan munkához fogunk s a nehézségekkel férfiasan megküzdünk.

Ajánlom az általam elmondottakat tisztelt s érdekelt szomszédaink figyelmébe, és szívesen veszem, ha igénytelenségemnél jeles tollú egyének is hozzá szólnak e valóban igen — igen fontos dologhoz.

Csongrád, április 12. 1882.

Sóhlya Antal.

Csongrád megye reformátorai.

Rác Károlytól.

2. Szegedi Kis István, a legtudományosabb magyar reformátor, született Mező- vagy Nagy-Szegeden, Csongrád megyében 1505 ben, előkelő nemes családból. E

tényből azt következtethetjük, hogy t. i. ő Szegedről származott, mikép Szeged egyike Csongrád megye azon helyeinek, hová a reformáció korán beferkezett. Tanult gyermekkorában szőlőföldén, felszerült korában folytatta tanulmányait Lippán és azután Gyulán, innen 1535 ben Bécsbe, onnan két évi tanulás után 1537 ben Krakkóba ment, honnan haza térve, 1538-tól fogva a lippai főiskolában tanított, majd 1543 tavaszán kiment Wittenbergbe, honnan alig felévi ott időzése után Csanádra hivatott, hol a székesegyházban prédikált s a püspöki lakban berendezett főiskolában tanított. Martinuzzi azonban, 1544 végén, Csanád akkori birtokosa, Perusics Gáspár által üldözöbe vettette Szegedre, személyes bántalmazás után 200 darab könyvtől megfosztatá, ingó javait elkobozá s a városból kizetét. Ekkor Gyulára ment, hol 1545. és 1546-ban tanított, innen néhány tudományos ember meghívására Szegedre ment, hol Melancthon „Közönséges hittani helyeit” adta elő az iskolában, 1547 ben. A következő évben elhagyván Szegedet, átment Makórá; itt hívták meg az állomás nélküli reformátort Petrovics Péter küldöttei a temesvári főiskola igazgatótanári székére, melyen működött aztan 1551. július 14-ik napjáig, mely napon kénytelenülvén Izabella királyné Erdelyt Ferdinándnak átadni, kezdetét vette a római egyház visszaállításának iustriuma, minek folytán a politikai fordulat a káposztolt részék reformátorainak is takarodót fűtt s Losonci, temesvári várparancsnok, kiverette a reformátorokat a reformáció híveivel együtt Temesvárból, Lippából, Lugosból és Karan-Sebesből, a mi egyebiránt igen végzetes rú volt, mert különben a reformátorokat a Temesvárt 1 év és 13 nap múlva (1552. július 27.) ostrommal bevett törökök a vár védeivel együtt felkoncolták volna. Szegedre bujdosásában a turiaik hívták meg, kik közt mintegy másfél évig tanított, majd 1553-ban Belényesre hivatott, főleg tanárul, de itt egy Kiss Kampó nevű katona vezérlete alatt futkázó rablókatonaok kizsákmányolván, tiszántuli 15 éves működését a dunántulival cserélte fel s előbb Tolnára, majd 1554-től fogva Laskón, 1558-tól fogva Kálmánacsán reformatorodott, végre 1561—1563. évig tartott török fogsága után Rác-Keve városa hívta meg s tagadta keblébe nagy örömmel. Itt élt, hatott s tanított egy évtizeden át, mint reformátor, itt működött, mint egyházkormányzó, a hódoltsági 35 egyház superintendense. Itt végezte be fáradsalmas pályáját 1582. május 2-án. Családi életet élt, háromszor nősült, de egy fiát kivéve, minden gyermekét eltemette. Mélius után e korszak legtermékenyebb írója, elmentve azonban többnyire latinul vannak, A régi magyar énekeket gyűjtögette.

3. Abádi Benedek, született Abádon, hajdan Orod, ma: Arad megyében; tanult Lippán és Gyulán. — 1534-ben a krakkói egyetemen tanult, hol a nyomdászatot is elsajátította. 1540-ben Gróf Nádasdy Tamás hívta meg Ujszigetre, hol az Erdősi által magyarra fordított újszövetségnek, más nyomdász által kezdett, de lassan haladt nyomtatását nagy ügyességgel élvezgette, 1541 ben, mint a könyv végén álló nyomdászai nyilatkozat bizonyítja, ity címmel: „Az könyvnyomatott isteni kedvet kíván annak, az ki ezt olvasa.” Ha valahol az nyomásban való vétékre talál: abból én tőled bocsánatot kérek. Mert hogy megértsed, ez könyvet nem én kezdtem el, hanem más, kit az jó Úr sok ideig nagy költségvel itt tartott. És mikoron elkisen hozzá fogott volna, és látták volna, hogy az nehezen írhetné vighit: ugy hivata engemet hozzája, hogy ez mennél hamarabb az keresztényeknek kezekbe juthatna. M. L.

ron azért láttam volna, az befűt, hogy nagy kisedelem nélkül nem mihelti vele, mint hamarsággal lehet, ugyanazon befűt megigazítam, egy nihányt hozzácsinálván, hogy szaporá lebbe az dolog és hamarabb vighít érhetnek. Mert jobbnak tetszek, hogy a könyv hamar kikelhetne, noha nem igen szép betűvel volna hogy nem miút szíp betűre erőlködünk nagy kisedelemvel, mely dolog a keresztényeknek igen káros volt volna. Azint mondam atyámia! hogy ha én te reád való tekintetből ez munkát felvettem, te is kevés vétet meg-hengeg'g' mostan, és ez első munkánkat jó sieven vedyed, ennekutána pedighen meg-látod, hogy az kegyelmes Istennek akaratjából jobban hozzá kiszűlök, hogy jó módon szolgálhassak az keresztényeknek ezféle do-logban. Mert bízom az én jó Urannak segít-ségiben, kinek, minthogy mindenben nagy szorgalmatossága vagyion, valami ez ország-nak megmaradására vagyion, azonkíppen erre kiváltkíppen való gondja vagyion, hogy az közsig az isteni tudományban gyarapodást vegyen. Azirt ez könyvnek kimenisit is, az Isten után, kegyelmes Urnak köszö-jed és áttet az Istennek ajánljad, hogy az őreinek elevementire sokáig megtarcsa. — Vyszigeth-ben, Abadi Benedek nyomtatta vala 1. 5 41. esztendőben, Ujszigetet későbbben elhagyta, és 1543 ban Wittenbergbe ment tanulni, hol egyszersmind lelkész-zé szenteltetett. Még azon 1543. ószén meghivatott Szegegre, a reformáció hívei által, és ott folytatta reformátori pályáját 1549-ig, Svendi és a tőök basu oltalma alatt, mígmen a szegedi bará-tok által éivettévé tőle a templom, melyben prédikálni szokott, elvonult Dunántúrra, Ba-ranya megyébe, hol Szegeci Kis István és mások társaságában hintette a reformáció magvait, de hogy hol, mely helyeken s med-dig munkálkodott, most még nem tudható.

Világ folyása.

III-ik Sándor cár azon husvéti meg-lepetésben részesítette Európát, hogy egy kibocsátott ukázban Goresakovot az agg diplomatát „őszinte tiszteletének“ kifeje-zése mellett külügyminiszeri állásától felmentette s helyébe Giers államtitkárt nevezte ki birodalma első tanácsosává. A hír bár váratlanul jött, nem lehetett meg senkit, a ki tudja, hogy Goresakov 84 éves agg, s hogy a berlini kongresz-szus óta csak névleg állott az orosz bi-rodalom élén, melynek külügyeit majd-nem kizárólag Giers vezette. E kinevezés mindennél a legjobb hatást szűlte Európá szerte a béke barátjainál, mert az új kan-cellár, ki Ignatieffnek a legerősebb ellen-lábasa, határozottan a békés politikának híve. Különösen Német országban tulaj-donitanak e kinevezésnek nagy fontossá-got, mert e tényben Ignatieff politikájá-

nak bukását tekintik, kinek a kormány-ban való megmaradása csak egy lehetsé-ges ha törekvéseit az új külügyér békü-lékeny politikájának alá rendeli. Ezt azon-ban sem barátai sem ellenségei nem tart-ják lehetőségek.

A mi a nihilistákat illeti, azok egy látszik, működésük terét a vidékre teleték át. Strelnikoff tábornokot a sétányon lőt-ték le Odesszában. A lövés, mely hátul-ról fűródott az agyba, rögtön halált oko-zott. A merénylet elkövetője két fiatal nihilista volt, kik elfogattak és kivégez-tettek.

Montenegró magatartásáról igen ér-dekes tudósítást közöl a P. N. egy tudó-sítója, nevezetesen, hogy Montenegró ha-tározottan oda működik, hogy a lázadók ha Hercegovinában leveretnek, — az egész montenegrói határon kényelmesen vissza vonulhassanak, ha Hercegovinából kiveretnének montenegrói területen ép ugy folytathassák szervezkedésüket, mint ahogy azt a krivosciai felkelők Montenegró nyugoti határán egész nyugalommal cselekszik. A montenegrói kormány, orosz sugalomra, el van határozva semmi áron nem adni fel a lázadás ügyét, s slatto-mos játékat monarchiánk ellen mind ad-dig fogja űzni, míg az orosz háború órá-ja nem űtött. A krivosciai felkelők a ha-tár széli montenegrói falvakban tartoz-kodnak s onnan intézk. támadásaikat el-lenlűnk. Lefegyverzésről, internálásról te-hát szó sincs; sőt Montenegró a megvert lázadóknak hadi szállást ad, élelmet, fegy-vert, készletet oszt s a felkelés folytatá-sára buzdítja őket.

Francia országban Gambetta ismét beszéltet magáról. E nagy hírű francia államférfi a tekintélyén esett esorbát ugy látszik rövid idő alatt ki fogja köszörölni, mert olyan eszközt választott, mely minden kétségen felül sikerre fogja vezetni. Mint hírlík a legtekintélyeseb francia hírlapokat, melyek többnyire részvénytar-sulatok birtokában vannak, — megvásá-rolta vagy megvásároltatta s így alkalma leend a közfigyelmet ismét magára irá-nyozni s nevének vissza szerezni azon nimbust, melyet rövid ideig tartó minisz-terisége jó részben megzilált.

Uralkodóknak az olasz királynál teendő látogatása, hogy mikor és mily körülmények közt fog végbe menni, az még ma nincs nyilvánosságra bocsátva, de hogy rövid idő alatt megtörténik és pedig nem közönséges fényvel az a je-lekből előre látható.

„vin“-ről meg a dobról eszetekbe jut) — hát mondok, a mint ott az utcán előre hátra ügyel-gek — s bálumol ezt — amazt, egyszer csak ihol látom, hogy egy nagy fertelmes képű német, ugyancsak integ az emeltről lefele. Megállok. Nézem hogy csakugyan nekem in-teget-e, de hát ugy látom hogy valósággal én ráan éranysz, s keze lábá jár, hogy csak men-nek fel hozzá. Mi lelheti ezt a vén németet mondok, — már csak meg nézem, hogy ugyan mely penitentia győthetici. Fel is mentem kis fiaim, pedig a sok grádicsom majd eltéved-tem, de hogy sejtette a német, hogy megyek, hát elébem küldött egy esintalan szemű fejr cselédet. Ez a pajkos persona osztán beveze-tett a nagy némethez. Köszönök neki, de alig hogy fogadja, hanem csak a nyakamba esik s az Isten őrzött, hogy meg nem csókolt ör-mében. Azt tudtam hogy tán megbolondult. De nem a, — azt kérdi hogy mit eszem, mit iszom? Hiszen ha éppen enni kell, mondok, hát hiszen hogy meg ne sértem szives jó indulatát hát nem bánom én, ha éppen mind-járt pástétom lesz is, — mert kis fiaim, ép-en csakugyan ehetném volt, — hát még el se mondom, a nagy nimet ugrik, de kis fia-im olyan csunya volt a nimet mint a hátra-menés, — még olyat jártomban — keltemben sohasem láttam s máig is azt vallom, hogy én nálam is disztelenebb volt, — hát ugrik, mondok, a csengőhöz, csemet erősen, a csin-

A krivosciai lázadók csapataink ál-tal folyton szorítatnak s csatát kerülve minden ponton össze hűzódnak és a mon-tenegrói határ felé vonulnak.

Minthogy azon milliók, melyeket a delegatio a délszláv lázadás elnyomására megszavazott, már fogyatékan vannak, a mai napra vagy is apr. 15-re a delega-tio újból össze hivatott Bécsbe újabb költségek megszavazása végett. Majd meg látjuk, mily bőkezű leszzen a milliók meg-szavazásában az osztrák és magyar dele-gatio.

Előfizetési felhívás

SZENTESI ÉS VIDÉKE

1882-ik év
második évfolyamára.

A lap előfizetési ára ugy Szentesen, mint a vidéken egy évfolyamra 1 frt. Lapunk azon tisztelt olvasóit, kiknek előfizetése lejárt, kérjük le-gyenek szivesek a megújítás iránt intézkedni, hogy a lapkiállításban akadály ne történjék.

Szentesi hírek és közlemé-nyek.

— A város által fenntartott ismétlő iskolákban, a nyilvános vizsgá, előző meg-hagyás folytán, folyó hó 30-án délelőtt 8 óra-kor veszi kezdetét tül a kurcai iskola helyi ségében; következő sorrendben: kezdi az I-ső osztály, II-ik III-ik s végre a IV-ik, melybe kereskedő tanoncok járnak csaknem kizáróla-gosan. Hogy mindenki meggyőződhessék az iparos tanoncok szellemi előhaldásáról, tisz-telettel felhívja az igazgatóság a t. tanúgy barátokat, és az érdeklődő kereskedő, és ipa-rus urakat a vizsgán minél számosabban meg-jelenni. Szentes 1882. ápril hó 13.

— A szentesi polgári, iparos és gazda-sági kör f. hó 10-ére azaz husvét más napjá-ra hirdetett közgyűlése igen látogatott volt, mit előre is lehetett látni, amennyiben a ki-tűzött tárgyak fontosságuknál fogva majlmen minden egyes kortagot érdekelték. Az e.őb-bi két közgyűlés jegyzőkönyveinek hite esíté-sére kiküldendő bizottság megválasztása után, következett az első fontos tárgy, t. i. Balázsovits Norbert körelnök indítványa, hogy a kör más egyebet példájára egyenes ösze-kötésbe lépjen a kis birtokosok országos föld-hitelintézetével a végből, hogy a nagyobb kölcsönre szoruló kortagok könnyű módon s csekélyebb kamatra olcsó pénzkölcsönt nyer-

hessenek. Indítványozó például hozván föl a bars megyei és borsodvidéki gazdasági egye-leteket, mely utóbbi a múlt esztendőben tag-jai részére több mint 63 ezer forintot eszkö-zölt ki a nevezett földhitel intézetnél, ezen indokolás elegendő volt az indítvány egyhan-gu elfogadására. A második ép oly fontos s az iparos osztály érdekében felhozott in-dítvány egy kölcsönös segélyző vagy előleg pénztár alakítására vonatkozott. Körelnok miut indítványozó itt is példét emlit s a szol-noki általános ipartársulatot olyannak mut-atja be, mely már sok tekintetben mintaul szolgálhat az országban fennálló többi ipar-társulatoknak. Ott ugyanis nemcsak, hogy ily kölcsönös segélyző pénztár már működik, ha-nem azonkívül még nyers anyagok beszer-zésével is foglalkozik ezen egylet, melynek vagyona ily szerencsés és életbevágó érdekek előmozdítása s a szükséges intézkedések élet-beltetése által már 10 ezer frtot közelit meg. Ezen indítvány is el lett fogadva s részletes terv kidolgozására a ipari szakosztály lett utasítva. A harmadik indítvány az egy-leti alapszabályok gyökeres átváltoztatására vonatkozott melyet nemcsak a helybeli ke-reskedők tömeges csatlakozása, hanem azon körülmény is tett szükségessé, hogy az eddigi alapszabályok homályos szerkezete már nem egy izben sűrűdést idézett elő a választ-mány és a közgyűlés közt; azonkívül sem szak-osztályok működési köre, sem azoknak a választ-mányhoz ennek a közgyűléshez való viszonya nem volt kellően meghatározva, már pedig az egylet nemcsak fennállásának, hanem a kitűzött cél felé való haladásának első feltétele a világos s tökéletes alapszabály. Ennek szükségét belát-ván a közgyűlés is, a felolvasott alapszabályokat a választmány kezelebből e célra kiküldött bi-zottság kész javaslata alapján, jelenlétkel-nel módosításokkal elfogadta. Következett az egyes szakosztályok megalkulása. Az első vagy köz miv elődési szakosztály elnö-keül Kiss Zsigmond ur, alelnökül Öndy Ká-roly, jegyzőül Tóth János választattak meg; a második vagy ipari szakosztály elnö-keül Balázsovits Norbert, alelnökül Kolpasz-ky János, jegyzőül Sule László; a harmá-dik gazdasági szakosztály elnökül tiszt Nagy Imre egyleti alelnök ur, alelnökül Hó-di János, jegyzőül Beszedes István; végre a negyedik vagy kereskedelmi szak-osztály elnökül Bányay József, alelnökül Schleier István, jegyzőül Gunszt Lipót választat-tott. Elfogadtattott Kolpaszky J. indítványa is, hogy az egyleti alapszabályok, azok megerősíté-se után az egylet költségén kinyomattassanak és az egyes tagok közt kiosztassanak.

— Balárdák, mely új életre ébredése óta igen dicsekre méltó szorgalommal mű-ködik, e hó 10-én tartotta meg tisztújító közgyűlését; a mikor is az egylet tisztviselői meg választattak a következő urak, u. m. elnök: Temesváry Antal, alelnök: Bányai József, jegyző Virágh Ede, karnagy Joó Ká-roly, pénztárnok Szűcs János, gondnok Ége-tő Bálint. Választmányi tagok lettek a műkö-dő tagok közt: P. Balogh Mihály, Vég Sán-

„Szentes és Vidéke“ tárcája.

Elhervadt . . .

Elhervadt a virág a réten . . .
Semmiért lett biztató reményem!
Nem maradt más nékem csak a bánat,
Csoda-e, ha szemem könnybe lábbad?

Az a kislány üdrösségem, szentem. . .
Az is, az is itt hagytott már engem!
Ott nyugoszik rideg sír ölőben. . .
Csoda-e, ha halorány a képeim . . . ?!

Ássátok csak, ássátok meg sírom
Ezt a kint én már tovább nem bírom;
Ót szerettem csak e nagy világon
Csoda-e hát, ha utána vágyom!!

LICHTENSTEIN JAKAB.

Tiszteletes Józsaíás uram.

Irtá Szivos Béla

Hát kis fiaim, csak nezzétek el, hogy: hogy megjártam egyszer egy nagy csunya vén némettel Bécsben. De jól figyelmeztetek ám! — Hát a mint jövök haza külső országról, az utam Bécsnek városán vezetett kocszástól — tanuljátok meg kis fiaim, hogy eme várost hajdanában ugy hívták hogy Vindobona (a

igen kedves jószágom volt sok idődig, de né-mely tél n megette az egér a simléderit. Har-mad nap osztán kis fiaim csakugyan utra keltem, de hát nem állhattam meg, hogy még egyszer meg ne kérdjem a némettől — mert már azelőtt sokszor kérdtem, de sohasem mondta meg hogy: ugyan uram már csak mondja meg, mi lett légyen annak az oka, hogy az ur eugem ismeretlen lőtemre ilyen jószív-vel látott, mint Ábrahám hajdan az angyalo-kat. Erre a nagy nimet nagyon nevet, kis fi-aim, osztán azt mondja hogy; hallja az ur, már én egész Európát bejártam, de olyan csunya embert mint magam, sehol sem találtam, ha-nem az ur még csunyább mint én, hogy meg ne örültem volna hát a látásán!

— Ugy-e hogy furcsa volt kis fiaim! Ilyenféle történetekkel mulattatta azt öreg hallgatónk cukor ropogtatásközben, mert hasonló kalandjainak sem vége sem hossza nem volt. Egymást érték a csodálatosnál caudálatosabb történetek, a kurtas farkú kis kutyával, a három lábú nyullal, a beteg áng-liussal, a németekkel, a kiket Agostában lud-dá tett stb.

Csak egy volt élete történetében, a mit nem emlegetett, t. i. első és utolsó szerelmé-nek históriája.

(Folyt. köv.)

dor, Kovács Lajos, Németh Elek; a pártoló tagok közül: Hoffer Antal, Balázsovics Norbert, Bözörményi Károly és Sima Ferenc urak — **A Békés-bánati** h. h. egyházmegye e hó 13 és 14 ik napjain tartotta tavaszi közgyűlést Gyomán. E traktuális gyűlésen a szentesi ref. egyházat t. Gerőc Lajos képviseli.

— **Egyleti helyiség változtatás.** A szentesi polgári ipar és gazdasági kör f. hó 24-ik től kezdve Gibba Lázár polgártársunk (tyuk piaci) házában, leend.

— **Helyiség változtatás.** A szentesi iparos ifjak képző és segélyező egyletének helyisége f. hó 24-ik től kezdve Farkas Fe. enc. pinter házában (a céház mellett) leend.

— **Hymen.** Dr. Pollák Sándor Szentes városi főorvos, szép és művelt lelkű leányát, Ilonkát, e hó 12-én jegyezte el Reis Samu fiatal orvos.

— **A megyeház alapjának** ásásánál 43 darab ezüst pénz találtatott az 1670 és 1712-ik évek közötti időből. A székház építési végrehajtó bizottság e pénz darabokat a szentesi polgári iskola muzeumának határozta adományozni.

— **A 48-as népkör** választásán legközelebb tartott ülésében Fót. Dr. Ulár István plebánus és tek. Kiss Zsigmond ref. egyházi főgondnok uraknak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott azon nemes eljárásukért, hogy b. e. Simonyi Ernő temetése napján egyházuk hangjait a legnagyobb készséggel meghuzatták.

— **Mótári Pál** szentesi lókupec lovakat szállított a múlt héten Budapestre egy fővárosi lókereskedő számára. Utközben egy kis pilenőre betért az Örkény s Ócsa közti „Ósikos” csárdába, s míg a csárdában az út porát öblögette, addig a kint hagyott ménesből valami ügyes lökötő a két legszebb csikót kiválasztva, azokkal megugrott. Az ellopott lovak egyike fákó volt, másika pedig olyan szembetűnő ismertető jeggyel bírt, hogy annál fogva a tolvaj nehezen bírt volna túladni rajta baj nélkül. E körülmény Pál gazdának szerencséjére fordult, mint — mint értesülünk, — a tolvaj alkalmasint belátva, hogy nem épen szerencsés fogást tett, a lovakat világgá bocsátotta; meg is lelték őket a kecskeméti határban s a kárvalottnak a hatóság vissza szolgáltatta.

— **Mint halljuk** a napokban egy állatsereglet fog városunkba hozatni. Az állatsereglet 32 drb. állatot számít s a Nagy testvérek fogják Szolnokról, gózhajón ide szállítani.

KIVONAT Szentes város híresztelő könyvéből: — Korcsmáros Ferenc IV. t. 52 sz. házánál egy 5 öles épületnek külső és belső fájai eladó, értekezni lehet Zsoldos Ferenc téglagyáránál. — Görbe Nagy János II. t. 300 sz. a lakosnak műcsiháti 39 hold földje eladó. — A bökényi gazdaság, csöszfogadás végett, a csöszséget elvállalókkal együtt, apr. hó 16-án d. u. 2. órára Kálmán Mihály II. t. 333 sz. házhoz meghívhatnak, a meg nem jelenők beleegyezésnek tekintetnek. — Sallai Anna II. t. 187 sz. házánál, egy külön földel alatt lévő lakás, az utcára nyíló ajtóval bérbe kiadó. — Szalai József nyugalmazott tanító I. t. 158 sz. kaszinó közelében lévő házánál egy kényelmes úri lakás kerttel és pincével együtt bérbe kiadó. — Borza Karolina IV. t. 285 sz. a házát két úcai szoba és rakot konyha kettős padlós és tűzrevalos szin, udvar és kerttel együtt szentgyörgy naptól haszonbérbe kiadó.

Hírek a szomszédságból.

— **Szent András**on e hó 4-ére virradóra két házat kiástak s mindenikből tetemes mennyiségű holmit vittek el. A tettesek, mint kiderült, vándor cigányok voltak, kiket a rendőrök a szentesi határban kerítettek kézre.

— **Három darab** kost szállítottak nem régen gróf Károlyi Pista gyulamezei uradalmára, melyeket a tulajdonos gróf 1200 frttól vásárolt Bécsben.

— **Szegeden** a kalvária kápolna alapkövének letétele ritka szép ünnepélyességgel ment végbe. 8—10 ezer fő menő néptömeg jelenlétében tette le Kremminger Antal prépost az alapkövet és a szokásos szertartással beszentelte azt. Az alapkövete után az ősz prépost a belvárosi kápolna építési idejéből igen érdekes adatokat olvasott föl a kiásott okmányokból. Ezután Oltványi Pál mondott szép beszédet a kalvária

jelentőségéről, melyet a közönség figyelemmel hallgatott. A mi megyeházánk építése már jól előre haladt, de azért az alapkövete ünnepélyes letételéről még mindig hallgat az ének.

— **Szegedi Mihály** szüvegigazgató, ki a nyárra hozzánk szándékozik jönni jól szervezett társulatával, jelenleg Orosházán működik. Hozzá szerződött legújabb Magyar Dezső és Vécsey Anna k. a. is, kik a múlt szini évadban színházlátogató közönségünknek méltán kedvencei voltak.

— **Orosházán** az ideai sorozás alkalmával egy jól megtermett legény a 16-ik huszárezredhez lett besorozva. A mint meghallja, hogy őt a tizenhatodik huszárezredbe írják, piruló méltatlankodással megszólal: „hát olyan alávaló vagyok én, hogy nem az első, hanem a tizenhatodik ezredbe való vagyok? Kacagott az egész sorozó bizottság, s elégtételt adott a sértett önérzetnek, beírták az első huszárezredbe.

— **Daru Mihály** h.-m.-vásárhelyi ref. tanító ur kapáló gépet talált fel, s azt kicsinyben előállítván, felvitte a miniszteriumhoz, hogy bemutassa és szabadalmat kérjen rá. E szabadalom az osztrák-magyar birodalom területére megadott. Most tehát csak az van hátra, hogy nagyban is előállítsák s gyakorlatba vették. E gép előnye: két lőerő egy emberrel naponta 10—12 holdnyi területen bármint szélességben sorvető géppel vetett bármiféle növényt képes megkapálni a föld minősége szerint akár 15 centimeter mélyen. A gép az emberi karokkal végzett kapálást tökéletesen utánozza s nagyon megérdemli, hogy a hazai gazdaközönség figyelembe vegye, s felkarolja. Különböző atól lehet tartani, hogy e találmány is, mint sok más, külföldre vándorol. Már eddig is megkeresett a feltaláló e tárgyban Németországból. A kik talán levelezésbe kívánják bocsátkozni a feltalálóval, azoknak tudomására hozzuk, miszerint a megkeresések egyesesen „Daru Mihály ref. tanító úrnak H. M.-Vásárhelyen” intézendők. (Cs. H. M. V.)

— **A Csongrádi régi vár** alapromjait, Oláh Lajos tanító felfedezte, a menyinyiben az iskola udvarán gödröt ásott, hoi is köveket talált. Az ásást tovább folytatta s azt találta, hogy e fal éjszakkor dölnek húzódott. A fal szélessége mintegy öt láb s mind termes köből volt készítve igen erős máterrel. E várat állítólag még Ond vezér építtette egy a Tisza folyó által körített szigeten, melyet nagy ásatással földvárral vett körül. E földvárt Feketevárnak nevezték s a szlav jobbágyok által Csernigrádnak nevezett s ebből lett e Feketevár neve Csongrád. Ez alapon tán érdemes lenne a régiségbuvároknak e helyen kutatást is eszközölni.

— **Kinos halál.** Csongrádról írják: Vig Anna, tíz hónapos kisdedit az édes anyja a tüzelő padkán, a mint főzött közel a tűzhöz helyezte el, de egyszerűre fordult dolga miatt, mely idő alatt a kisdet a már forró étel magára rántotta, mely ugy összeégett, hogy néhány órai iszonyu szenvedés után meghalt. Az anyát vétkes gondatlanság miatt perbe fogták.

— **A fagy** A kései fagy, a mint a mindenfelől özönlő tudósításokból láthatni, ország szerre mindenütt beköszöntött. Kárt azonban, ugylátszik, hogy szerencsére sokkal kevesebbet okozott, mint a hogy várni lehetett volna. — Legtöbbbet a repcének és gyenge tavaszi veteményeknek ártott, némely helyen a szőlőkben és gyümölcsben tett nagyobb kárt. Talán legérzékenyebben sújtotta a kecskeméti-eket s körösieket, hol tudvalevőleg a kaj-szi barack egyik főjévedelmi forrást képez. E gyümölcsnél a 2 város fagy által okozott kárt, fél millió forintnál többre teszik.

Vegyes hírek.

— **Roklamgyártó** követség. Egy newyorki lap a következő mulatságos történetet beszéli el a jelenleg Európában és Amerikában utazó kínai követségről. A kínai császár ezen követséget, mely összesen 22 mandarinból áll, egy angol feltűntetésre bizta, ki már régóta Kínában él s ki az összes európai modern nyelveket beszéli. Midőn a követség tagjai Washingtonba érkeztek, a „kínai-francia-angol és amerikai téatársaság” ravasz igazgatója, a nyereség tekintélyes részének megígérése által megvesztegette a nevezett angolt, hogy a kínaiakat a következő angol szavakra tanítsa meg:

„A legjobb teát a kínai-francia-angol és amerikai téa-társaság szolgáltatta” azon megjegyzéssel, hogy ez annyit jelent: „Mélyen köszönöm a tisztelget, melyben részesített.” Továbbá: „Ez az egyedüli teát, mely nem okoz álmatlanságot” azon megjegyzéssel, hogy ez azt teszi „Eljén még ezer évig.” — Másnap a követség Arthur elnökét tisztelgett, ki rövid udvari beszédet intézett hozzájuk. A beszéd végével Chang mandarin ünnepélyes hangon így mondta: „A legjobb teát a kínai-angol-francia és amerikai téa-társaság szolgáltatta.” A többi mandarinok homlokukkal megérintvén a Fehér Házi padlózatát, természetesen ismételték a mondatot. Midőn Arthur elnök meglepetését fejezte ki e szokatlau válasz felett, az egész társaság így szólott: „Ez az egyedüli teát, amely nem okoz álmatlanságot.” Azt mondják, nagyszerű eredménye volt ezen különös reklámnak, úgy, hogy a társaság a legutóbbi hónapban 2 millió dollár nyereséget osztott szét részvényesei között. (?) Valószínű azonban, hogy az egész hír nem egyéb, mint egyike azon híres amerikai reklámoknak. — **Petróleum** helyett sör. Amerikai lapok szerint Frankinban, az Egyesült Államok petróleum régiójának egyik városában, a következő eredeti eset történt: A Rial és fia cég a város mellett fekvő tő közelében egy dombon igen dús petróleum-forrással bírt melyből már tetemes nyereségre tett szert. A készlet azonban végre is kimerítették úgy, hogy a cég megtagadta munkásainak hogy mélyebbre furjanak. A parancsot teljesítették s a fúrásukat csakugyan siker koronázta, mert új forrásra bukkantak. És midőn a szivattyút működésbe hozták, a drága folyadékából szökelt föl, melynek azonban mindenki bűnulatára sem színe, sem szaga nem volt olyan, mint a petróleumé, s nem is lehetett azt semmiképp meggyújtani. Végre egy bátor suhauczászta magát, hogy megkísérte a folyadékot s alig ivott pár kortyot, annyira megszerette hogy társainak erőszakkal kellett őt a forrástól elhuzni. De már most a többiek is kíváncsiak lettek hogy tulajdonképen mi az a különös szinű folyadék s követték társuk példáját. Az eredmény az lett, hogy egy órával később az egész társaság öntudatlanul a földön hevert. Az esemény híre gyorsan elterjedt, s az egész közeli lakosság összesereglett a csodálatos petróleum kőszőlőre, a minek ismét az lett a következménye, hogy az egész lakosság ott hempergett a földön. Végre eljött maga Rial és művezetője, ki megkóstolván az italt, azt állította, hogy annak határozottan sör íze van. Rial gyorsan Grossman sörgyáros után küldött, ki midőn megízlelte, reménytelenül kiáltott fel: „Is-tenem, ez az én söröm; önök az én pincémig futtak.” S Gossmannak csakugyan igaza volt; megvizsgálván a pincét, rájöttek hogy a legnagyobb 2000 akós hordó tartalma majdnem teljesen ki van merítve. A furcsa fogyasztók nemsokára magukhoz jöttek s bizonyára nem busulnának, ha a sors többször is ilyen forrásra engedné bukkanni őket.

Ipar.

— **Szállítások** a katonai kincstár részére. A földművelés ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter leiratot intézett valamennyi kereskedelmi és iparkamarához és gazdasági együlethez a katonai kincstár részére eszközözendő szállításokra vállalkozók megbízhatóságát és szállítási képességét tanúsító igazolványok kiállítására iránt a cs. és kir. hadügyminiszterrel egyetértőleg megállapított eljárásra nézve. E szerint mindazon cégek és üzletemberek, kik a katonai kincstár részére eszközözendő és nyilvánosan tárgyalandó szállítási vagy alborletli üzletben, vagy pedig építkezési munkálatban mint vállalkozók részt venni kívánnak, tartoznak az esetben, ha a tárgyalást vezető katonai hatóság őket nem ismeri, megbízhatóságukat és szállítási képességüket tanúsító igazolványt bemutatni. Ez igazolványokat bejegyzett cégek nézve a kereskedelmi és iparkamarák másokra nézve a gazdasági egyuletek, az illető szövetségek és közösi előljáróságoktól nyert értesülés alapján állítják ki. Az igazolványok kiállítását a vállalkozók kérik s reá blyegyet adni tartoznak. A kamarák és gazdasági egyuletek a vállalkozókról nyilván tartást (értesítő könyvet) vezetnek és ezekből írják ki az igazolványokat, melyeket nem a félnek, hanem az illető katonai hatóságnak kézbesítenek, hol ezek bizalmas természetű titkos iratoknak tekintetnek s ily elbírásban részesülnek.

Apróság.

Az apa vett magának öltözetet. — Nos, hogy tetszik az új szövet? — kérdő fiától. A fiu viszájára hajtva nézefi a kabátot. — Hát miért nézed a viszájt, te ostoba? — rival rá az apja. — Ugyis csak akkor lesz az enyém — mondja a fiu — ha már meg kell fordítani.

Bereg- és Ungmegyék határ-megyéjén van egy kereszt, a melynek felirata így hangzik: „A Mi Urunk Jézus Krisztus Felfeszítetett Bereg- és Ung megye költségen 1873-ban.”

Egy hefilap szerkesztője s egy előzető között ilyen forma párbeszéd keletkezett:

Előfizető: Önnek lapja elég tartalmas, de sajuos, hogy a tárcája tyes.

Szerkesztő: Igen, mert a lapot én s munkatársaim csak betöltjük, hanem a tárcát az előfizetőknek kellene megtölteni.

Elnök: — Hogy van az, hogy a nős hivatalnokok sokkal szorgalmasabbak mint a nőtlének?

Igazgató: — Kérem az igen egyszerű. Odahaza nők mellett ki nem tarthatják, kávéházba menni pénzők nincsen, tehát kénytelenek a hivatalban tartózkodni.

Felétés szerkesztő és laptulajdonos:

SZÍVOS BÉLA.

Igérvények.

„Tiszai és szegedi kölcsön” sorsjegyekre

HÚZÁS MÁJUS 15-ÉN,

főnyeremény 100,000 frt adómentes kaphatók

a Szentesi vidéki takarékpénztárnál

Ára blyeggyel együtt 2 frt.

Ház és föld eladás!

Rác László

I. t. 443. sz. háza, felsőréti

s lapistói földje,

igen kedvező

feltételek mellett, szabad

kézből, örök áron eladó.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó a polg. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a szentesi kir. járásbírórság 906/882. p. számú végzése által Weinstein Mór szegvári lakos ellen Kaufman és Lichtein budapesti cég részére 147 frt, 98 kr. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 108 frtra becsült 17 sörve cukor, és 10 fvg katonából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Szegváron alp. lakásán leendő eszközlésére határidőn 1882-ik évi april hó 20-dik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívhatnak: hogy az erdekelt ingóságok emez árverésen, a polg. rdt. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladhatni fognak.

Kelt Szentesen, 1882-ik évi april hó 11. napján.

Végh Sándor
kir. bírósági végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

Szentes városánál üresedésbe jött, s 700 frt évi fizetéssel egybekötött gazdasági tanácsnok állásra pályázat nyitattik, s kik ezen tisztai állást elnyerni ohajtják felhívhatnak, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket folyó évi aprilis hó 29-ik napjig bezárólag, Szentes város polgármesteri hivatalánál nyujtsák be.

Szentesen, 1882. aprilis 6.

Balogh János
polgármester.

Hirdetmény.

A es. k. szabad: triesti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali) alólírott kötvény kiállításal ellátott főgynöksége tudatja a n. é. közönséggel, hogy

jég elleni biztosításokat

kedvező feltételek s a lehetőleg olcsó díjak mellett elfogadja.

Alólírott főgynökség azon kellemes helyzetben van, hogy tűz- és szállítmányi biztosításokra a kötvényt a bejelentésnél a legolcsóbb díjak felszámítása mellett rögtön kiállíthatja.

A n. é. közönség pártfogását várva marad tisztelettel

A es. k. szab. triesti általános
biztosító társaság
szentesi főgynöksége
Wellesz Edénél.

Az alapítatni szándékolt

„SZENTESI KERESKEDELMI és IPARBANK“

alapításától az érdekeltek elállottak, minél fogva a tisztelt aláírók értesítettnek, hogy befizetéseik ott, a hol azok teljesítettek — a nyugta visszaadása mellett azonnal visszatérítettnek.

Kelt Szentesen 1882 ápr. 12.

AZ ALAPÍTÓK

Boreladás!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy kedvező bevásárlások által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy fizetemben az Arad-hegyaljai leghíresebb pincekből, finom zamatú magyarádi asztali, világosi, rizling, ménesi aszu és legfinomabb

VÖRÖS BOROKKAL

palackokban, ép úgy mint akószámra a legjutányosabb árak mellett szolgálhatok.

Bor-árak készpénzben, hordók és palackok számított árban visszavétetnek.

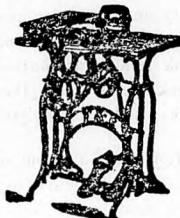
BOROK ŐVEGEKBEŒ	Á R A K		
	fató	lit.	cirka 75 etl.
Fehér hegyi borok.			
Magyarádi asztali — — — —	12	28	22
„ szemell bakatori kabinetbor — —	18	40	30
Magyar liebfrauenmilch Riesling szőlőből — —	24	50	40
Ménes gyoroki hegyi fehér — — — —	10	24	18
„ siller — — — —	13	28	22
Csongrádi kítűnő — — — —	8	20	—
Vörös bor.			
Ménesi kítűnő szemelt — — — —	26	50	40
Aszu-bor.			
Ménesi másfás aszu esencia, finomabb mint a malaga	40	80	65

Az árak űveg nélkül de megadózza. A borokat kívánatra házhoz szállítom, agyszinte az űres űvegeket elhozatom.

Midőn minden törekvésem oda irányul, hogy kítűnő minőségű és jutányos árú italaimmal becses bizalmukat kiérdemeljem, vagyok egyttal bátor becses pártfogásukat s gyakori látogatásukat kikérni

Neustädtl Mór

Szentes,
vásárhelyi-utca, Aradi ráta, Czuckermann-féle ház.

Első legrégibb, legnagyobb és legolcsóbb

VARRÓGEP RAKTAR

FELSENBURG BENEDEK órásnál
Szentesen, fűtca az ev. egyház épületében

Ajánlom dűsan berendezett raktáramat mindenemű valódi eredeti varrógépekből u. m.

Hove, Singer, Woeler és Wilson, Anger, Kezi stb.,

melyeket heti, havi, vagy negyedévi részletfizetés mellett, 5 évi jótállással szolgáltatók ki

Továbbá tudatom, miszerint mindenemű varrógépek bármily rövid időre jutányos díj mellett használat végett kölcsön adatnak; régi gépek ujakkal becsereítetnek. Minden a géphez megkívántató rész jutányosan nálam megszerezhető.

Valamint mindenemű órákat, ugymint:

arany és ezűst zsebórák,

inga, őbresztő, zene, párisi és mindenféle fall órákat havi részlet törlesztés 1 évi jótállás mellett kiszolgáltatók.

Mindenféle javítások gyorsan, pontosan s jutányosan eszközöltetnek. Szives pártfogást kér

tisztelettel

FELSENBURG BENEDEK, órás.

Jegyzet: Mintán őszszekőttetésben állók a legnagyobb VARRÓGEP-GYÁRAKKAL, gépeimet jelentékenyen olcsóbban adhatom, mint zon őgynőkők, kik másod kézből szerzik a gépeket és így őgynőkők jutalekukkal drágább árért kénytelenek azokat elárusítani.

VÉTELE és ELADÁSA

mindennemű

állampapírok, sorsjegyek, értékpapírok, részvények,

elsőbbségi kötvények, őrcpénzek stb., váltó-kiírás külföldi piacokra.

őgervények minden húzáshoz.

Megbizások eszközölése a budapesti és bécsi tőzsdéken. Tőkeelhelyezésre különösen ajánlja az alólírt váltó-őzlet

a pesti magy. kereskedelmi bank 5,00-os zálogleveleit, melyek a legnagyobb biztonság mellett azon előnyt is nyújtják, hogy a jelenlegi őrfolyam szerint, ha ki is huzatnak, veszteséget nem eredményeznek, és napi őrfolyamon adatnak el.

A pesti magy. kereskedelmi bank váltó-őzlete
Budapest, Dorotyia-utca 1. sz. (saját ház.)

ÁRVERÉSI HIRDETMEŒY

A szegedi kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a csongrádi 6696 számú tjkönyv 1274 hrsz. a. jegyzett Tekulics Pál é Fűlöp Julianna tulajdonát képező egész ház Fűlöp Julianna végrehajtónak Tekulics Pál végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében felperesnek 410 frt tőke 43 frt 40 kr és 11 frt 60 kr költségbehajtása iránt 725 frt kikiáltási 72 frt 50 és bánompénz letétele mellett az 1882. évi május hó 26-án d. e. 9 órakor a csongrádi kir. járásbírósnál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Vevő köteles a vételért két részletben lefizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a szegedi kir. tkvi hivatalban és Csongrádváros hatóságánál megtekinthetők.

A szegedi kir. tkvi tszéknek 1882. évi márc. 14-én tartott üléséből.
MARINKICS
elnök.
KŐVESSI
jegyző.